

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cara-Palii Ludmila în numele inculpatului Venerschii Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

*Venerschii Veaceslav XXXXX, născut la XX XXXXX
XXXX, originar și domiciliat în or. XXXX, str. XXXX XXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.07.2015 - 29.12.2015;

instanța de apel: 26.01.2016 - 20.10.2016;

instanța de recurs: 09.03.2017 -26.04.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 29 decembrie 2015, inculpatul Venerschii Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost recunoscut vinovat Venerschii Veaceslav și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse i-a fost stabilit lui Venerschii Veaceslav pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței în cauză, instanța de fond a reținut că, inculpatul Venerschii Veaceslav împreună cu Druța Igor conducător al

automobilului de model „Mercedes” cu numărul de înmatriculare al autoproclamatei regiuni transnistrene „A225 EH”, special amenajat pentru evacuarea și transportarea altor autovehicule, la 29 noiembrie 2014, prin înțelegere cu Constantinov Serghei, Corgoja Oleg, Gluțchii Serghei, Lungu Alexandr, Bulgaz Alexandr și o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, ultimii îmbrăcați în uniforma așa numitului „serviciu de migrație”, „vama” și „grăniceri” ai autoproclamatei republici transnistrene, care s-au prezentat ca colaboratori ai acestor servicii, atribuindu-și arbitrar dreptul unei calități oficiale, au îmbarcat automobilul care aparținea lui Ghenciu Veaceslav, cu acesta la volan, pe transport special și l-au răpit împreună cu automobilul, transportându-l contra voinței sale în mun. Bender, iar ulterior în mun. Tiraspol.

Acțiunile lui Venerschii Veaceslav au fost încadrate de către instanța de judecată în dispoziția art. 164 alin. (2) lit. e) și art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Mihailov Nicolae în numele inculpatului Venerschii Veaceslav prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind achitarea inculpatului de învinuirea de pe toate capetele de acuzare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, inculpatul dispune de patentă cu dreptul de a desfășura activitatea de întreprinzător, în formă de reparare a automobilelor, a tehnicii agricole și vulcanizarea. Conform permisului de conducere, în genere nu are dreptul de a conduce această categorie de tehnică specială. La fel, inculpatul nu a înregistrat evacuatorul de model „Mercedes”, cu numerele A2555EH. Această tehnică specială este înregistrată pe numele cet. Druța Igor, care, conform permisului de conducere, dispune de dreptul de a conduce această tehnică specială, conform actelor prezentate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat cu menținerea fără modificări a sentinței.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, probele administrate și cercetate de către prima instanță dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Venerschii Veaceslav în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal - *răpirea unei persoane de către mai multe persoane* și art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal - *răpirea mijlocului de transport de către mai multe persoane*.

Astfel, cu toate că inculpatul Venerschii Veaceslav nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, vina acestuia este dovedită integral de următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Ghenciu Veaceslav (f.d. 247-249);
- declarațiile martorilor Braga Evghenii (f.d. 250-251); Jeleu Ruslan (f.d.255-257); Caragacean Andrei (f.d. 252-254); Bulat Viorel (f.d.258-261);
- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24 decembrie 2014, prin care partea vătămată Ghenciu Veaceslav l-a recunoscut pe Druța Igor ca persoană care a participat la reținerea sa și care l-a transportat cu evacuatorul în mun. Bender și mun. Tiraspol (f.d. 94-95);
- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24 decembrie 2014, prin care partea vătămată Ghenciu Veaceslav l-a recunoscut pe cet. Venerschii Veaceslav, ca persoană care a participat la reținerea sa și care l-a transportat cu evacuatorul (f.d. 97);
- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15 ianuarie 2015, prin care martorul Braga Evghenii l-a recunoscut pe cet. Venerschii Veaceslav, ca persoană care a participat la îmbarcarea automobilului lui Ghenciu Veaceslav pe evacuator (f.d. 104-105);
- proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15 ianuarie 2015, prin care martorul Jeleu Ruslan l-a recunoscut pe cet. Venerschii Veaceslav, ca persoană care a participat la îmbarcarea automobilului lui Ghenciu Veaceslav pe evacuator și ulterior l-a transportat pe Ghenciu Veaceslav, ce se afla în automobil, cu evacuatorul, din postul de la hotarele dintre s. Vranița și mun. Bender la sediul miliției rutiere din Bender (f.d. 110-111);
- proces-verbal de confruntare din 12 iunie 2015, efectuată între învinuitul Venerschii Veaceslav și partea vătămată Ghenciu Veaceslav, în cadrul căreia ambii au susținut declarațiile sale anterioare (f.d. 140-141);
- proces-verbal de ridicare din 01 decembrie 2014, prin care de la specialistul criminalist din cadrul Inspectoratului de Poliție Bender, Strat Mihail, a fost ridicat un DVD-R cu înregistrările video din 29 noiembrie 2014, de la locul comiterii infracțiunilor (f.d. 50-51);
- proces-verbal de examinare a obiectului din 01 decembrie 2014, prin care au fost examinate înregistrările video de pe DVD-R, ridicat la 01 decembrie 2014, de la specialistul criminalist a IP Bender, Strat Mihail și care a fost recunoscut în calitate de corp delict (f.d. 53-54);
- planșele fotografice la procesul-verbal de examinare a obiectului din 01 decembrie 2014, conform căruia se vede că automobilul de model „WV Golf” cu numerele de înmatriculare T497 ET, este îngrădit, în față și în spate, după care este remorcat pe evacuator cu numerele de înmatriculare A 255 EH (55-77);
- proces-verbal de examinare din 17 iunie 2015, conform căruia au fost examinate actele prezentate de către Ghenciu Veaceslav și anume, proces-verbal de încălcare administrativă nr.A0500084 din 29 noiembrie 2014, întocmit în privința lui Ghenciu Veaceslav; proces-verbal de încălcare administrativă din 29 noiembrie 2014, întocmit în privința lui Ghenciu Veaceslav; proces-verbal de înlăturare de la conducerea unității de transport din 29

noiembrie 2014, întocmit în privința lui Ghenciu Veaceslav, act de reținere și primire la păstrarea unității de transport din 29 noiembrie 2014, întocmit în privința lui Ghenciu Veaceslav, act de reținere și primire la păstrarea a unității de transport din 29 noiembrie 2014 și a fost ridicat de la Ghenciu Veaceslav, unitatea de transport de model „WV Golf” cu numere de înmatriculare T 497 ET, acte care au fost recunoscute în calitate de materiale (f.d. 46-47);

Astfel, analizând și apreciind probele administrate și cercetate de către instanța de fond și de apel, instanța de apel a conchis că vina inculpatului Venerschii Veaceslav în comiterea infracțiunilor incriminate s-a confirmat pe deplin și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art. 164 alin. (2) lit. e) și art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, vinovăția lui Venerschii Veaceslav în răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două sau mai multe persoane și răpirea unei persoane de două sau mai multe persoane este dovedită pe deplin, iar declarațiile date de inculpat precum că, nu a săvârșit infracțiunea imputată și că el s-a aflat întâmplător în automobilul evacuator, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece inculpatul urmărește scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Mai mult, instanța de apel a susținut poziția primei instanțe care a indicat că, declarațiile inculpatului Venerschii Veaceslav se combat cu declarațiile date de partea vătămată, declarațiile martorilor și cu probele administrate la dosar.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, vinovăția inculpatului a fost pe deplin demonstrată prin declarațiile părții vătămate Ghenciu Veaceslav, care a relatat cu lux de amănunte modul cum a fost limitat de libertate și i-a fost interzis părăsirea automobilului răpit de către inculpat, declarații admise de instanța ca veridice și utile.

Instanța de apel a indicat că, pornind de la dispoziția componentei de infracțiune indicată de art. 164 Cod penal, obiectul juridic special al infracțiunii de răpire a unei persoane îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei.

Prin „libertate fizică” se înțelege posibilitatea persoanei de a se mișca, de a circula și de a activa după voința proprie, în limitele stabilite de normele juridice.

Victimă a infracțiunii specificate la art. 164 Cod penal, poate fi orice persoană fizică. Totuși, dacă victima are calități speciale, aceasta poate influența asupra calificării faptei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 164 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din: 1) acțiunea principală; 2) acțiunea sau inacțiunea

adiacentă. De regulă, săvârșirea acțiunii adiacente presupune existența următoarelor trei etape succesive: 1) *capturarea victimei*; 2) *deplasarea victimei din habitatul ei permanent sau provizoriu (locul de trai, de muncă, de odihnă, de tratament etc.)*; 3) *reținerea victimei (cu privarea deplină de libertate) împotriva voinței acesteia sau neluându-se în seamă voința ei*.

Durata reținerii ilegale a persoanei răpite nu are importanță la calificarea infracțiunii prevăzute la art. 164 Cod penal, însă poate fi luată în considerație la individualizarea pedepsei.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 164 Cod penal se exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză pot fi dintre cele mai variate: *răzbunare; gelozie; motive huliganice etc.*

Pornind de la dispoziția componentei de infracțiune de la art. 192¹ Cod penal, obiectul juridic special al infracțiunii de răpire a mijlocului de transport îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra mijlocului de transport.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 192¹ Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de răpire a mijlocului de transport. Răpirea a mijlocului de transport este o acțiune care presupune succesiunea a două acte: 1) *deposedarea*, adică scoaterea mijlocului de transport din posesia victimei; 2) *imposedarea*, adică trecerea mijlocului de transport în posesia și folosința făptuitorului.

Răpirea mijlocului de transport poate fi săvârșită pe ascuns sau deschis ori pe calea înșelăciunii sau a abuzului de încredere, în sensul prevederii de la art. 192¹ Cod penal, acțiunea de răpire trebuie să aibă un caracter ilegal. Ilegalitatea acțiunii de răpire presupune că făptuitorului îi lipsește orice drept asupra mijlocului de transport pe care îl răpește, el violând prevederile normative care reglementează regimul posesiei asupra mijloacelor de transport.

Răpirea mijlocului de transport trebuie considerată și forțarea victimei să conducă mijlocul de transport sub influența constrângerii exercitate de făptuitor. În circumstanțele descrise, răpirea mijlocului de transport trebuie considerată consumată din momentul începerii constrângerii victimei (*marcate, de exemplu de modificarea de către făptuitor a itinerarului inițial*). Totodată, instanța de apel a indicat că, în ipoteza relevantă suntem în prezența concursului ideal dintre infracțiunile prevăzute la art. 164 și art. 192¹ Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 192¹ Cod penal, se caracterizează înainte de toate, prin vinovăție exprimată prin intenție directă.

Scopul infracțiunii prevăzute la art. 192¹ Cod penal este folosința temporară, adică făptuitorul urmărește să-și treacă mijlocul de transport în posesie pentru o

perioadă nesemnificativă de timp sau pentru un timp strict determinat, nu să-și treacă mijlocul de transport în stăpânire definitivă, nu să exercite în privința mijlocului de transport toate prerogativele pe care le poate avea un proprietar (*mai cu seamă prerogativa de dispunere*).

Argumentele apărătorului precum că, în cadrul cercetării judecătorești învinuirea nu a prezentat instanței nici o probă care confirmă faptul că inculpatul a comis infracțiunile ce i se incriminează și că respectiva cauză penală poartă un caracter politic, instanța de apel a indicat că se combat cu probe administrate la dosar și cercetate în instanța de judecată și suplimentar în apel și anume prin faptul că rolul poliției în societate este de a menține ordinea publică, are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Or, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte legislația. Nimeni altcineva decât persoanele împuternicite prin lege nu are dreptul să intervină în activitatea polițistului. Nimeni nu-l poate obliga pe polițist să îndeplinească acțiuni ce nu sunt stabilite prin lege.

Totodată, instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că inculpatul Venerschii Veaceslav cunoștea că Druța Igor are contract de prestare a serviciilor cu inspecția Auto de stat din Bender, a regiunii transnistrene, pentru a evacua automobile și că atât în cadrul cercetării judecătorești, cât și la etapa de urmărire penală, s-a constatat că inculpatul din discuție cu partea vătămată Ghenciu Veaceslav a înțeles că în automobilul acestuia s-ar afla buletine de vot.

La fel, nu sunt temeinice nici afirmațiile inculpatului Venerschii Veaceslav prin care se indică că el se afla întâmplător în automobilul lui Druță Igor, deoarece pleca acasă și nu avea posibilitate să plece cu transportul public dat fiind îmbrăcat în salopetă de lucru. Instanța de apel a indicat că, inculpatul ajuns în mun. Bender, după evacuarea automobilului părții vătămate împreună cu partea vătămată, nu a plecat acasă, dar împreună cu Druța Igor au condus evacuatorul la postul de miliție din mun. Bender, unde s-au aflat aproximativ 40 minute, ulterior la fel nu a plecat acasă ci s-a deplasat cu Druță Igor în mun. Tiraspol, unde a fost dus automobilul părții vătămate și acesta.

Analizând minuțios acțiunile inculpatului prin prisma probelor prezentate, inclusiv și a declarațiilor inculpatului, pe care instanța de apel a menționat că le apreciază ca declarații ce nu corespund realității din motivul că nu coroborează cu probele administrate în respectiva cauză penală.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond la aprecierea modului și a măsurii de pedeapsă a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, personalitatea infractorului, de circumstanțele care atenuază pedeapsa sau o agravează.

Inculpatul a săvârșit cu intenție o infracțiune care conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor grave și alta mai puțin de gravă pentru care legea prevede pedeapsă sub formă de închisoare de la 6 la 10 ani pentru infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal și pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 3 la 5 ani pentru infracțiunea comisă în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată careva circumstanțe atenuante și agravante, instanța de judecată nu a reținut.

Privind personalitatea inculpatului Venerschii Veaceslav, instanța de apel a menționat că, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a apreciat că corectarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare cu izolarea lui de societate, deoarece sancțiunea nici nu prevede pedepse alternative, iar măsura de pedeapsă numită lui Venerschii Veaceslav este în limitele sancțiunii și este echitabilă faptelor comise.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cara-Palii Ludmila în numele inculpatului Venerschii Veaceslav, în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârilor anterioare, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de învinuirea de comiterea infracțiunilor imputate.

Recurentul indică că, instanța de apel a omis faptul de a descrie faptele criminale, starea de fapt indicarea locului, timpului, modul de săvârșire, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunilor.

Mai mult, apărarea susține că, instanța de apel nu a oferit un răspuns clar cu privire la faptul că instanța de fond a încălcat prevederile art. 33 Cod de procedură penală, și anume că martorul acuzării Caragacean Andrei este nepotul judecătorului care a examinat cauza în instanța de fond.

Totodată, avocatul susține că instanțele anterioare la baza sentinței de condamnare a inculpatului a pus probe care nu confirmă cu certitudine faptul că inculpatul a comis infracțiunile imputate (declarațiile martorilor).

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de

către avocatul Cara-Palii Ludmila în numele inculpatului Venerschii Veaceslav, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că inculpatul Venerschii Veaceslav a fost condamnat în lipsa probelor ce ar indica asupra existenței componenței de infracțiune imputate inculpatului, or, nici un martor nu indică că ultimul a întreprins niște acțiuni în realizarea infracțiunii incriminate.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat de partea apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în pct. 4. al prezentei decizii.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel menținând sentința de condamnare a inculpatului Venerschii Veaceslav a cercetat toate probele prezentate de părți și, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestuia este justă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestora nu s-au stabilit.

Așadar, temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția lui Venerschii Veaceslav sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de apel a motivat condamnarea inculpatului prin faptul că învinuirea a prezentat suficiente probe (*descrise în pct. 4.1. al prezentei decizii*).

Colegiul penal va respinge ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, instanța de apel contrar prevederilor legale nu a descris fapta, gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, or instanța de apel a menținut sentința de condamnare a inculpatului și a respins apelul ca fiind nefondat, fapta fiind constatată de către prima instanță fiind emisă o sentință de condamnare în conformitate cu art. 389 Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul penal respinge argumentul apărării precum că, instanța de apel nu a oferit un răspuns privind încălcarea prevederilor art. 33 Cod de procedură penală, prin faptul că judecătorul primei instanțe care a examinat cauza este rudă cu martorul acuzării, Caragacean Andrei (*nepot*).

În acest context, instanța de recurs menționează că, partea apărării nu a indicat acest argument la judecarea cauzei în instanța de apel, mai mult, conform art. 33 Cod de procedură penală, argumentul înaintat de către partea apărării nu constituie temei de incompatibilitatea judecătorului la examinarea cauzei.

Critica adusă de apărător referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța inferioară și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală s-a pronunțat detaliat asupra motivelor admiterii apelului declarat.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul penal menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul penal constată că erori de drept în speța nominalizată nu sau stabilit.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocat în recursul ordinar declarat, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Mai mult ca atât, recursul ordinar nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului decât cele incriminate, respectiv în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, Colegiul penal nu întrevade necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor inculpatului într-o altă normă penală.

Reieșind din argumentele sus-menționate, instanța de recurs conchide că, în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului Venerschii Veaceslav a elementelor

constitutive ale infracțiunilor imputate, faptele acestuia corect fiind încadrate în prevederile art. 164 alin. (2) lit. e) și 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă ale acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate și descrise în pct. 4.1. al prezentei decizii, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, Colegiul penal conchide că faptelor săvârșite de către Venerschii Veaceslav li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Cara-Palii Ludmila în numele inculpatului Venerschii Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Venerschii Veaceslav XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **17 mai 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan